

Jeg vil derfor foreslå regeringen at se på USA, hvor The Patriot Act i stigende grad er genstand for kritik for at have tilsidesat almindelige menneskers retssikkerhed og at have givet helt unødvendigt mange beføjelser til instanser, der er alt for lidt kontrol med.

Det er svært at finde ud af, hvad regeringen rent faktisk vil med de her forslag. Men det virker lidt, som om det alligevel er regeringens alvor, at vi skal indføre lovgivning i Danmark, som i sin ånd er milevidt fra grundloven, fra europæisk oplysning, fra demokrati, og som i langt højere grad har sammenfald med lovgivning, vi kender fra lande som Iran. Det, vi hele tiden skal tænke på, er, hvilke foranstaltninger vi skal træffe den dag, terroren virkelig rammer os. Hvad er det så, der er på bedding?

Vi lever i en terrortid. Ja, men lad os ikke terrorisere os selv i vores hverdag. Lad os ikke med frygten som drivkraft lade friheden vige for angsten. Lad ikke politisk opportunisme, frygt og dårlige dispositioner gøre terror til vores demokratis tilstand.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg skal love for, at de agitatoriske fraser sidder løst, og om det tjener noget som helst formål at tage til genmæle, tvivler jeg på. Men jeg kan alligevel ikke lade være efter den der snak om politistat og det der spørgsmål, som er både absurd og ikke tjener noget andet formål end at være uforskammet, om, hvad der adskiller en politistat fra det, som vi foreslår.

Må jeg minde om, at efter terrorbombardementet i London gik der – jeg har sagt det tidligere i den her debat – et par dage, så havde politiet fat i dem. Fru Anne Bastrup er sikkert ikke ubekendt med, at den farligste fjende er den usynlige fjende, og at det ville være katastrofalt for moralen i befolkningen, hvis de mennesker aldrig nogen sinde var blevet fundet. Det blev de takket være videoovervågning og takket være, at man satte en masse menneskelige ressourcer ind på at gennemgå de videobånd.

Hvad var der sket, hvis man først skulle rundt og kigge og så sige, hov, der er en, der er mistænkelig, nu får vi en dommerkendelse, og så videofilmer vi ham. Jeg vil godt spørge: Er England en politistat? Er de butikker, der videoovervåger for at sikre sig mod butikstyveri, begyndende politistater?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil bare godt fortælle hr. Jesper Langballe, at det, hr. Peter Skaarup sagde, var, at regeringens forslag her ikke var vidtgående nok, at regeringens forsøg på overhovedet at begrænse nogle af de forslag ville medføre problemer med Dansk Folkeparti. Så er det bare, jeg spørger: Hvad er det, Dansk Folkeparti vil? Jeg stiller det helt stilfærdige spørgsmål: Hvad er forskellen på, hvad Dansk Folkeparti vil, og en politistat? Det synes jeg da lige så godt, jeg kunne få et svar på. Det fik jeg bare ikke.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Så vil jeg gerne stille fru Anne Bastrup dette modspørgsmål: Var Danmark en politistat, før vi gik ind i Schengen? For det, der er tale om, eller det væsentligste punkt i det, hr. Peter Skaarup sagde om, hvad man ud over det, regeringen har foreslået, skulle gøre af tiltag, var faktisk at genindføre grænsekontrollen, hvilket vi kan inden for rammerne af Schengen.

Det er dog fuldstændig absurd, at på et tidspunkt, hvor alle er enige om, at international kriminalitet og nu også terrorisme skal bekæmpes, har man ophævet grænsekontrollen.

Var Danmark en politistat, før vi gik ind i Schengen?

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu er det sådan, at jeg læser aviser. På et tidspunkt var der en forfærdelig begivenhed, og Dansk Folkepartis retspolitiske ordførers forslag var så, at vi skulle internere samtlige mennesker med anden etnisk baggrund i Danmark. Jeg synes, det var ganske chokerende, at man kunne komme med et sådant forslag. Derfor bliver jeg da nødt til, når hr. Peter Skaarup vil gå videre end det her, at spørge: Hvor langt vil Dansk Folkeparti gå?

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Line Barfod, værsgo.

Line Barfod (EL):

Terror udgør en væsentlig trussel mod borgerne, mod samfundets tryghed. De terrorister, vi kender i dag, ønsker at bekæmpe demokratiet og retssikkerheden.